

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 81. Joannis Vergeri San-Cyrani Abbatis obitus, ejusque opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Eucharistiam proprio arbitrio ad infir- Sæc. XVII.
mos deferant: Dubitatum quoque fuit, A. C. 1643.
an Episcopo prædicanti ex solito sugge-
stu, sine Baldachino & in Mozetta &
stola, Canonici & Dignitates assistere
teneantur? Sacra igitur Rituum Con-
gregatio die decima nona Decembbris
negando respondit, nisi quando Epi-
scopus cum Pluviali & Mitra, ad præ-
scriptum Cæremonialis Episcopalis præ-
dicare voluerit.

§. LXXXI.

Joannis Vergeri San - Cyrani Ab- batis obitus, ejusque opera.

Jansenianæ Historiæ series depositit, ut *Sammarth.*
vitam, obitum, & opera Joannis *Gall. Christ.*
Vergerii de Hauranne succinēt exhibe-^{t. 4. p. 830.}
beamus, suspenso de ejus Orthodoxia *Brice de-*
script. de
judicio. Erat hic nobili genere Bajo- *Paris.*
næ ortus, ac primævo naturæ benefi-
cio ad literas natus, quibus, ut inge-
nium suum magis excoleret, suadente
Bertrando d'Escaux Bajonensi Episco-
po, primum Parisios, demum Lova-
nium contendit, arcta familiaritate Justo
Lipio, ac postea Cornelio Jansenio jun-
ctus; unde evenit, quod Vergerius
primarius Jansenismi author, parens-
que a Molinistis dicatur: Morabatur
aliquamdiu Vergerius Parisius, Janse-
nio

Aaa 4

Sæc. XVII. nio autem inde Bajonam profecto a
A. C. 1643. præfato Episcopo Cathedralis Ecclesæ
Canonicus renuntiabatur, postea autem
a Ludovico Rocheposeo Episcopo Picta-
viensi Parisios denuo evocatus, atque
ad Aulam invitatus, singularia erudi-
tionis pietatisque specimina edidit: an
tum virtutis simulatio in fronte emi-
cuerit, intus vero hæretica latuerit fal-
lacia, sibi solis compertum credunt ejus
adversarii; id tamen unanimi omnium
consensu certum, quod ingentem vitæ
austeritatem ac reformandæ Ecclesæ
Zelum præsetulerit, & totum fese evol-
vendis Sacris Conciliis, & Patribus,
ac revocandæ veteris disciplinæ Eccle-
siasticæ antiquorumque Canonum stu-
dio dicarit: Inde vero Vergerius tan-
tam sui æstimationem sibi comparabat,
ut procurante præfato Episcopo Abba-
tiam Sancti Cyrani, quam Mater An-
gelica Arnaldina Regi cesserat, obti-
neret. Hoc dignitatis gradu tantopere
creverat San-Cyrahi fama, ut Berul-
lus Cardinalis, S. Vincentius a Paulo,
P. Gondrenus Oratorii Sacerdos, alii-
que Viri pietate & scientia clarissimi
cælestem doctrinam hauriendi aviditate
animati consortium hujus Viri ambi-
rent, multique fese ejus directioni sub-
jicerent, præfertim Moniales, atque
inter eas Religiosæ in Abbatia Portus
Regii,

Regii, quarum potissimæ Vergerii doctrinam eloquentiæ, verborumque pro-
fluvio, ac sublimioris aſceſeos specie
velatam pro oraculo habebant: Cum
vero non idem omnium de Vergerii do-
ctrina sensus eſſet, & non pauci peri-
culofas novitatis ab eo ſpargi crede-
rent, crebræ exin turbæ, rumores ac
querelæ oriebantur, quibus tandem
concitatus Cardinalis Richelius, insti-
gante P. Josepho Capuccino, Verge-
rium die decima quinta Maij anno hu-
juſ Sæculi trigesimo octavo in Vicen-
nensem carcerem detrudi juffit: ut da-
tas oſſenſiones elueret, & ad ſaniora
reverteretur, non autem, ut ipſemet
ſcriperat, ut illuc veſtigia S. Therediae,
ejuſque de rebus Divinis doſtrinam quam
proxime ſequi ſatageret. Hæſit in hoc
carcere annos ferme quinque, ubi epi-
ſtolas suas ſpirituales a quindecim Præ-
fulibus approbatas, & ab Arnaldo An-
dillyo editas conſcripsit, tantamque pie-
tatis, ac ſanctimoniae ſpeciem præſe-
tulit, ut Joannes de Werth Bavarii
exercitus Bellidux, quem Richelius
Cardinalis a quādam magnifica comœ-
dia ad Vergerii carcerem conduxerat,
cuidam Epifcopo, qui huic drammati
intererat, palam hæc dixiſſe feratur:
*nil magis mirandum in Galliis vidi, quam
Sanctos in carceribus.* & Epifcopos in

A.C. 1643.

thea-

Aaa 5

Sæc. XVII. *theatris.* Tandem vero Vergerius post
 A.C. 1643. Richelii Cardinalis obitum procurante
 Chavignio Regiæ Curiæ Secretario, &
 Molano Præside hoc anno libertati redi-
 ditus est, octavo tamen post Mensie die
 undecima Octobris, sexagesimo secun-
 do ætatis suæ anno apoplexia tactus
 recepto S. Viatico, & unctione in ædi-
 bus suis decessit, sepultus in claustro
 Ecclesiæ ad Sanctum Jacobum, funebre
 Sacrum solemni ritu celebrante Cau-
 martino Ambianensi Episcopo.

Scripsit Vergerius præter famosum
 illud opus *de jure Episcoporum* sub no-
 mine *Petrus Aurelius*, etiam *Theologiam*
§. 20. p. 590. familiarem, de utriusque hujus libri fa-
& §. 66.
pag. 711. tis paulo ante mentionem fecimus:
 Præterea epistolæ S. Augustini *de Vir-*
ginitate notas adjecit, in quibus tamen
 statum conjugalem contra Divi Pauli
 doctrinam *1. ad Corinthios cap. 7. v.*
32. 33. & 34. Virginali præferre, vo-
 taque nil ad Christianam perfectionem
 addere, nec ea, nisi pro imperfectis
 esse bona, afferuisse videtur: Suum no-
 men huic operi præfigere haud ausus,
 P. Claudium Seguenotium Oratorii Sa-
 cerdotem rogabat, ut nomen suum mu-
 tuum dare vellet (*): uterque tamen

(*) Dupinus Hist. Sæcul. XVII. p. 190. cen-
 set, Patrem Seguenotium extitisse harum an-
 notationum Authorem. Vide supra lib. 190.
§. 82. pag. 281. & 286. Tom. 60.

propterea carceri fuit inclusus, hic Ba- Sæc. XVII.
stillæ, ille Vicennarum: liber vero a A.C. 1643.
Sorbona damnatus est. Porro ex pri-
mis Vergerii elucubrationibus erat
quaestio, seu *casus Regius*, in quo tamen
suicidium commendasse redarguitur:
ceterorum, quæ edidit, tituli sunt. I.
Explanatio rituum Missæ II. Exer-
citaciones pro rite audienda Mis-
sa. III. Cor novum. IV. Ritus pro
suspendendo S. Sacramento. V. Consi-
derationes Christianæ in Evangelia to-
tius anni. VI. Epistolæ de dispositio-
ne ad Sacerdotium. VII. Cogitatio-
nes Christianæ circa paupertatem.
VIII. Explicatio Mysteriorum in Eccle-
siæ officio contentorum, & Meditationes
Christianæ de morte præter plurimas
epistolas iterato excusas.

§. LXXXII.

*Scriptores Ecclesiastici hoc anno
denati.*

Inter Scriptores Ecclesiasticos hoc an-
no defunctos primum locum sibi ven- *Nieerons.*
dicat Henricus Spondanus, qui Mal- *Erud. not.*
leofolii in Vasconia ex Parentibus qui- *t. 8. p. 263.*
dem Nobilibus, sefta tamen Calvinia- *Mirraus*
nis natus, ipsum Henricum Börbonum,
postea Franciæ Regem in Patrinum
habuit: Jam a primis annis ingenium
ad